Επιστολή στον κατατρεγμένο άνθρωπο για τα ανθρώπινα δικαστήρια (Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 24 Φεβρουαρίου, 2013

Σας δικάζουν και σας καταδικάζουν και εσείς θλίβεστε γι’ αυτό. Δίκασαν και καταδίκασαν και Εκείνον και θλιβόταν. «Νύν η ψυχή μου τετάρακται», είπε στον κήπο της Γεθσημανής (Ιωάν. 12, 27). Αλλά ο άνθρωπος παραμένει αυτό που είναι και όχι αυτό που οι άλλοι λένε γι΄ αυτόν. Με τους λόγους του για τους άλλους ανθρώπους, ο άνθρωπος δίνει μαρτυρία για το ποιος είναι ο ίδιος. Εμείς στη γη καθημερινά δίνουμε μαρτυρία για το ποιοι είμαστε, ακόμα και αν πικραίνουμε τον πλησίον μας. Γνωρίζοντας αυτό, λέει ο μεγάλος απόστολος Παύλος: «Εμοί δε εις ελάχιστόν εστιν ίνα υφ’ υμών ανακριθώ ή υπό ανθρωπίνης ημέρας… ο δε ανακρίνων με Κύριός εστιν» (Α΄Κορ. 4, 3-4). Ο Παύλος γνώριζε την αβεβαιότητα των ανθρώπινων κρίσεων, γι’ αυτό και δεν τις έπαιρνε στα σοβαρά. Αυτός συγκλονίζεται μόνο – και προτρέπει και εμάς να συγκλονιστούμε – από Εκείνον που γνωρίζει την πάσα αλήθεια για κάθε άνθρωπο, και που θα κρίνει δίκαια. Όταν ο αληθινός Κριτής εμφανιστεί, θα κρίνει στο δικό του δικαστήριο, και όλες οι κρίσεις και οι δίκες των ανθρώπων θα είναι ως μη γενόμενες.

Στον αυτοκράτορα Νέρωνα, οι Ρωμαίοι ποιητές και φιλόσοφοι έφτιαχναν ευχάριστους ύμνους. Αλλά κατά τη διάρκεια της ηγεσίας του Νέρωνα πατούσαν τους χριστιανούς σαν χορτάρι και τους έσφαζαν σαν αρνιά. Οι Ρωμαίοι ποιητές και φιλόσοφοι έγραφαν για τους χριστιανούς σαν να επρόκειτο για το έσχατο κακό στη γη. Αλλά ο πολύ υπερήφανος Νέρων πέρασε στην ιστορία ως σκιά, ενώ στους βασανισμένους και δολοφονημένους Πέτρο και Παύλο ανεγέρθηκαν ναοί ομορφότεροι από εκείνους του Δία και του Άρη που υπήρξαν κάποτε στη Ρώμη.

Μην θλίβεστε λοιπόν από τις άδικες κρίσεις εναντίον σας, αλλά κοιτάξτε να είστε αρεστός στον Θεό, και να συγκλονίζεστε από τη δίκαιη Κρίση Του.

(Από το βιβλίο: Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, «Δεν φτάνει μόνον η πίστη...». Ιεραποστολικές επιστολές Β’. Εκδόσεις «Εν πλω», 2008., Η/Υ επιμέλεια Σοφίας Μερκούρη)

(Πηγή ηλ. κειμένου: orp.gr)